

Vinterväg

På ditt täcke av vinterns flingor
som fallit i Bores pust,
du bär mig i skimrande fägring
med köldnupen levnadslust
på min vandring genom skogen
där grenar dignar i plågat häng
och snön ligger gnistrande orörd
på svunna sommarens äng.

Du bär mig mot ljusa tider,
bort från höstens mörka kval,
där alltets svarta skugga
sommarens ljus och värme stal.
Vinterväg, bär mig tillbaka
mot vårens ljuva dag
när solens varma strålar
ger oss liv i välbehag.

Led mig i stilla mak till stigen
mot vinterskrudad strand,
där böljan möter stelnat landskap
i fruset vinterland.
Snart det frusna blir upptinat
av luft och vattnets varma våg,
allt längre in mot landet
med vårens återtåg.

Du bär mig mot ljusa tider,
bort från höstens mörka kval,
där alltets svarta skugga
sommarens ljus och värme stal.
Vinterväg, bär mig tillbaka
mot vårens ljuva dag
när solens varma strålar
ger oss liv i välbehag.

Snart grönskar Hallands vidder
i vårens friska prakt,
där drivan fått ge vika
för solens starka makt.
Då börjar gräset spira
när tjälen marken flytt
och vinterns strama grepp
mot frihet blivit bytt.

Du bär mig mot ljusa tider,
bort från höstens mörka kval,
där alltets svarta skugga
sommarens ljus och värme stal.
Vinterväg, bär mig tillbaka
mot vårens ljuva dag
när solens varma strålar
ger oss liv i välbehag.